

РЕШЕНИЕ

№ 16250

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **969** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Б. В. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. И. срещу Решение № 4200 от 22.11.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 11864/2025 г., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9328381, издадено от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, с който на осн. чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

Касаторът оспорва решението на районния съд като неправилно и постановено при липса на мотиви. Твърди се, че съдът не е обсъдил наличната по административната преписка снимка на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], която е заснета през светлата част на денонощието. Касаторът твърди, че липсват мотиви относно възражението във връзка с ежедневна форма на отчет, която съгласно Приложение № 11 към чл. 75, ал. 2, т. 1 е официален писмен документ и следва да бъде зачетен от съда, като счита, че въз основа на данните, съдържащи се в него, процесният ЕФ е следвало да бъде издаден на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], вместо на посочения такъв с рег. [рег.номер на МПС]. В тази връзка счита, че са налице неопровержими противоречие между доказателствата, съдържащи се в административната преписка и фактическите обстоятелства. Твърди се още, че в съдебното производство не са

събирани доказателства, свързани с пътен знак 26, като липсват всякакви мотиви във връзка с изискуемите характеристики, съпътстващи ограничителния знак за скорост. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Представено е писмено становище, в което се излагат доводи по същество на спора. Изтъква, че в случая местоположението на техническото средство следва да бъде отразено в Протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, което в случая не било сторено.

Прави се искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – СДВР в съдебно заседание не се представлява. По делото е депозиран отговор на касационната жалба, в която се излагат доводи за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Съгласно справка от КАТ собственик на лек автомобил марка „СУЗУКИ”, модел “Г. В.”, с регистрационен [рег.номер на МПС] е Б. В. Б..

На 04.07.2025 г., в 11:44 часа, на Софийски околновръстен път до номер 37, бензиностанция Ш., с посока на движение от [улица]към [улица]моторно превозно средство вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, марка „СУЗУКИ”, модел „Г. В.”, с рег. [рег.номер на МПС] . Ограничението на скоростта е 50 км/ч, въведено с пътен знак В26 извън населено място. Нарушението е установено с АТТС CORDON M2 MD1196, след приспаднат толеранс от 3%, и заснето с АТС № MD1196. Автомобилът при ограничение на скоростта 50 км/ч извън населено място, преминал със скорост от 71 км/ч, като е превишил разрешената скорост с 21 км/ч.

По делото е приложен и снимков материал относно посоченото нарушение. Наложено е административно наказание „ глоба в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

Превишаването на скоростта е установено с техническо средство MD1196, като при определяне на скоростта на движение на автомобила е приспаднат толеранс от 3 %. Към датата на извършване, респ. на заснемане на нарушението, автоматизираното техническо средство за видеоконтрол е било технически изправно и преминало съответната метрологична проверка.

За така установеното нарушение е издаден обжалвания ЕФ.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав. Дори и да са налице възражения от касатора, които да не са обсъдени от районния съд, то настоящата инстанция счита, че не биха променили крайния извод на съда.

Неоснователно е наведеното в касационната жалба твърдение, че по делото не са събрани никакви доказателства, свързани с пътен знак В26, съответно липсват мотиви във връзка с изискуемите характеристики, съпътстващи ограничителния знак за скорост – местоположение, разположение на АТСС спрямо пътния знак, обхвата на АТСС, периметъра на действие на пътния знак, действието на АТСС и мястото, на което е отчетена скорост от 71 км/ч.

По делото е приложен протокол за използване на техническо средство или система от 04.07.2024 г., на който е обозначено точно местоположение на АТСС, разстояние от пътния знак – 200 метра, снимка на АТСС, както и на пътния знак, въвеждащ ограничението. Наред с това, по разпореждане на Софийски районен съд, от страна на Агенция „Пътна инфраструктура“ е представена схема /л. 29/ на организацията на движението на път II-18-Соифйски околоръстен път № 37 в участъка до бензиностанция Ш. (с. К.) с посока на движение от [улица]към [улица]към датата на извършване на нарушението – 04.07.2024 г.

Не се споделят възраженията относно снимката на процесния автомобил, а именно че представеното изображение е заснето през тъмната част на денонощието, докато посоченото в процесния електронен фиш нарушение е извършено през светлата част на деня. Съдът, позовавайки се на своите общи познания и житейски опит, према, че снимката е затъмнена, но е направена през деня, за което свидетелстват видимите слънчеви отблясъци. Касаторът не е ангажирал доказателства, които да опровергават този извод.

Неоснователни са твърденията, изложени в касационната жалба, относно доказателствената сила на Приложение № 11 към чл. 75, ал. 2, т. 1 от Инструкция № 81213-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение – ежедневна форма на отчет от 04.07.2024 г. Действително, представеният отчет представлява официален писмен документ, но същият не опровергава извършването на вмененото нарушение. В него е посочено, че на 04.07.2025 г. са заснети общо 250 клипа, както и че в периода от 10:10 ч. до 12:00 ч. наредът е осъществявал дейност именно на мястото, посочено в електронния фиш. Това обстоятелство, напротив, кореспондира с констатациите в електронния фиш и подкрепя извода за извършване на нарушението.

От приложената снимка на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] се установява, че същият е в паркирано състояние, поради което не може да се приеме, че електронният фиш е следвало да бъде издаден на неговия собственик. Наред с това, видно именно от ежедневната форма на отчет, на която се позовава касаторът, автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] е служебен и принадлежи на ответника по делото.

В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 71 км/ч, при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В26 извън населено място.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на

нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Следователно нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост от 21 до 30 km/h - с глоба, нарушителят се наказва с глоба от 100 лева.

Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание.

Настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от касатора, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, определен при съобразяване разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което своевременно е претендирано в представената по делото писмена защита. Сумата следва да бъде превалутутирана в евро - 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4200 от 22.11.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав, постановено по НАХД № 11864/2025 г.

ОСЪЖДА Б. В. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: